

Un vol en família camí de Primera Divisió

La plantilla del Girona al complet, cos tècnic, directiva, periodistes i també quatre aficionats fan pinya en el xàrter que els porta de Vilobí d'Onyar fins a Almeria

Un vol en família camí de Primera Divisió

Ben poc moviment hi havia ahir al poc d'encetar-se la tarda a l'aeroport de Girona. A primer de juny i amb el sol, absent aquests últimes dies, protagonista al cel, ben pocs turistes esperaven, alguns asseguts i d'altres fent-la petar ben drets, que l'altaveu anunciés el seu vol. Pocs destins anunciats als monitors i no gaire feina per als operaris, alguns dels quals encetaven llavors la seva jornada laboral. Alguns anglesos, d'altres alemanys; poca gent, això sí, voltava per la planta baixa de la terminal. Tot plegat, fins que els colors blanc-i-vermell van decidir trencar la calma que fins

llavors regnava al recinte. L'autocar del Girona, amb la plantilla al complet i tot el seu cos tècnic, acabava d'arribar. Girava el cap el gruix de periodistes que no havia volgut faltar a la cita per no perdre cap detall del que estava passant; era el moment en què es presentaven els herois dels quatre aficionats que també estaven disposats a volar cap a Almeria.

Un a un, els vint-i-cinc jugadors del Girona van anar desfilant. Hi eren tots. Disponibles i lesionats. Titulars habituals i eterns suplents. Tots. En el moment més important de la temporada, en una de les cites més transcendents en la llarga història d'aquest club, Rubi i el seu cos tècnic van voler elevar la "pinya" dins el vestidor a la màxima potència. Tots plegats estaven a punt d'embarcar-se al xàrter que els havia de dur, equip, tècnics i també periodistes i aficionats, cap a Almeria. Quedava encara més d'un dia pel partit, però no fos cas que el binomi xàrter-Andalusia tornés a fer fallida com ara fa unes temporades, amb un desplaçament més que accidentat a Xerez.

A diferència de llavors, tot va anar rodat. Mentre s'embarcaven els últims estris, els jugadors i la resta de l'expedició passava el pertinent control abans d'esperar l'anunci del vol. Amb els futbolistes ajaguts, comentant la jugada, un dels socis més emblemàtics del club, Josep M. Caravaca, se'ls va acostar per donar-los ànims. L'"avi", com molts el coneixen, tampoc s'ha volgut perdre aquesta cita; se l'ha vist viatjar tot sol cap a Còrdova, Huelva i tota mena d'indrets. Així que ell va ser un dels quatre aficionats que van voler donar suport a l'equip viatjant al seu costat. Malgrat ser l'últim en enfilarse al bus que va recórrer mitja pista de l'aeroport, va córrer cames ajudeu-me per agafar un bon lloc a l'avió. Amb tothom repartit i les pertinents instruccions donades per les assistentes de vol, les hèlixs van començar a rodar, iniciant així un viatge de prop d'una hora que va sobrevolar una part de la Península. De Girona a Almeria, passant tot just per sobre de Barcelona, el Delta de l'Ebre o la mateixa ciutat de València.

Poc de cas en feien els jugadors, del paisatge. Era més entretingut passar l'estona escoltant una mica de música, llegint algun llibre o jugant una estona amb la tauleta de torn. Més fressa hi va haver a l'hora del berenar; aigua, sucs i refrescos de tota mena, acompanyats de dolç i salat. Una bona manera d'arribar a Almeria amb l'estómac ple.

http://www.diaridegirona.cat/esports/2013/06/02/vol-familia-cami-primera-divisio/620105.html?utm_source=rss